

Referat från SPF Kamraternas teaterbesök 8 oktober.

Onsdag 8 oktober fylldes en stor del av Örebro teater av kultursugna seniorer, många från Kamraterna, som svarade för inbjudan, men också från andra föreningar i Örebro och länet i stort. Totalt var vi nästan 90 seniorer som samlades för att se den nyskrivna föreställningen *The Clash Was Here*. Arrangemanget inleddes med "teatermiddag" 17.30. Seniorerna började "droppa in" redan 16.45 för att bli avprickade mot anmälningslistan och få sina biljetter varefter man kunde mingla och umgås till dess det var tid att sätta sig till bords. Seniorgruppen fyllde hela andra planets restaurangutrymmen vilka var abonnerade för vår räkning. Vi bjöds på mustig höstgryta med potatismos till vilken man inhandlade valfri dryck.

Välsmakande och rikligt. Under måltiden fick vi information om föreställningen som väntade på oss. Föreställningen startade 19.00 så vi hann umgås och samtala innan vi i god tid var på plats i teatersalongen. *The Clash*

Was Here utspelas mot bakgrund av verkliga händelser och tilldrar sig 1977 på ett hotell i Örebro. Det brittiska punkbandet the Clash var bokade för en spelning på Stora hotellet men hotellet blev bombhotat

innan spelningen kom igång (den genomfördes efter fördröjning). Detta torde vara fakta ställda bortom tvivel men resten av händelserna på hotellet, vilka skildras i högt tempo på scenen, torde åskådarna troligen betrakta med en rätt stor ”nypa salt”. Ett märkligt persongalleri där man kan nämna en kvinna med stora likheter med en riktig lokalkändis på 70-talet, med stor tilltro till sin egen förträfflighet och vår herre samt en benhård övertygelse om fördelen med en stor byst, skumma vapenhandlare, en brottsförebyggande polis som med ojämna mellanrum passerar över scenen viftande med en pistol, unga namninsamlade idealister och en medlem i Bader Meinhofgruppen. Alla lurar alla i en ”dörrspringarfars” utan dörrar där nu, lite senare och för en stund sedan blandas fritt och tämligen förvirrande om man inte håller koll på den digitala klockan som visar när i tiden en händelse utspelas. Efter ” första halvlek” var nog många lite undrande över vad som pågick, vilket kunde dryftas över kaffe och mjuk kaka, i pausen. Efter paus klarnade det mesta, speciellt om man höll koll på den digitala klockan. Efter drygt 2 timmar, inklusive paus, avslutades föreställningen med ett något överraskande avslöjande om bombhotet. Skådespelarna och pjäsens författare och regissör avtackades med långa och taktfasta applåder innan den fullsatta salongen tömdes och alla strömmade ut i höstkvällen.

Text S.karlsson Arevång Bild: H Emanuelsson